

Udlandet, som ligger til Grund for de Bestemmelser, om hvis Ophævelse der her er Spørgsmaal, kan jeg vel ikke finde det udenfor Tvivl, hvad der i nærværende Sag er Ret eller ikke, men jeg skal dog slutte mig til de sidste Bemærkninger af min høitagtede Sidemand, som gaar ud paa, at forsaavidt de Ansøelser, der ligge til Grund for de ældre Lovbestemmelser, maatte fremdeles findes at hvile paa tilstrækkelig Grund, vilde det uden Tvivl være rigtigere, naar de bestaaende Forhold forandres, at tage under grundlig Overveelse, hvorvidt der maatte være Anledning til en ny Lov, der gik ud paa at give Forfrister for disse Forhold, end at vende tilbage til disse ældre Lovbestemmelser, om hvilke man dog ikke kan Andet end erkende, at det, efter hvad der vides om Altonaer Mercur's Publikum, dog vilde være meget rigtigere, for at naae Hensigten, at tage Forholdsregler til Bekjendtgørelse af en anden Natur, end netop til Bekjendtgørelser af det Slags, som den hidtil bestaaende, men ved Placaten af 21de August 1848 modificerede, Lovgivning indeholdt. Jeg skjønner heller ikke, at om man ogsaa vedtager Loven, som den er kommen fra det andet Thing, og vedtager, at den Publicationsmaade, som tidligere bestod, skal bortfalde, det i mindste Maade kunde være til Hindrer for, at man under forandrede Forhold tog under Overveelse, hvorvidt til Opnaaelsen af samme Formaal, navnlig i Forhold til Udlandet, andre Lovgivningsbestemmelser kunde findes at være hensigtsmæssige og rigtige; og uden derfor at fordybe mig i denne Undersøgelse, kan jeg, naar jeg gaar ud fra denne Ansøelse, ikke finde Betænkkelighed ved at slutte mig til det foreliggende Lovudkast.

Orsted: Saa vilde det være en lang Tid, hvori man aldeles ikke har nogen til Forholdenes Natur svarende Regel; men jeg troer at have oplyst, at de hidtil gjældende Regler, som, om de end ikke i deres Detail ere aldeles hensigtsmæssige, dog hvile paa en rigtig Opfatning af Forholdene, og ikke kunne sættes tilside, uden at give grundet Marsag til Besværgelser. Jeg vil i saa Henseende henvise til, hvad jeg har anført om Strandingslovgivningen. Bortset har Spørgsmaalet om

Modificationer i slige Kundgjørelser efter den nuværende Forhold for længe siden været Gjenstand for Overveelse.

Krabbe: Naar den høitærede Taler, som nu satte sig, til Bestyrkelse for den Mening, at det vilde være betænkkeligt at have de befalede offentlige Bekjendtgørelser, især har udhævet Strandings-Tilfælde, nemlig naar Mandskabet ikke følger med Skibene, maa jeg tillade mig den Bemærkning, at jeg troer, at vedkommende Skibsrheder og Assurandeur meget hurtigere komme til Kundskab om saadanne Strandings-Tilfælde ved de paa hvert Sted ansatte Consulere og de Agenter, som i Almindelighed Assurandeurerne have. Overhovedet forekommer det mig ogsaa, at det er fornemmelig Beboerne i de Byer, hvor Aviserne, og navnlig de Hamborgske og Altonaer Aviser udkomme, som drage Nytte af, at Proclamata, Stævninger og Bekjendtgørelser skulle indrykkes i disse Aviser; men Hamborg og Altona ligge os saa nær, at jeg mener, at Beboerne af disse Byer eller de, der kunne have Interesse af at kjende de Forhold, der ere Gjenstand for disse Bekjendtgørelser, kunne vel skaffe sig Kundskab om dem paa anden Maade. Skulde det senere findes, at det vilde være betænkkeligt ganske at have disse ældre Bestemmelser, vil der jo kunne udkomme en ny Lov desangaaende, og i den Henseende maa jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede 4de Landsstingsmand for 1ste Valgkreds (Blekingberg) yttrede.

Schouw: Ogsaa jeg skal henholde mig til hvad den ærede 4de Landsstingsmand for 1ste Valgkreds (Blekingberg) har bemærket. Det forekommer mig, at der foruden flere Mangler ved den Maade, hvorpaa disse Publicationer finde Sted, ogsaa er den, at de ere saa overordentlig vidtløftige, og det kan, forekommer det mig, saaledes f. Ex. være et stort Spørgsmaal, om det er nødvendigt, at Proclamata publiceres in extenso med alle deres Clausuler, hvilket vist meget forøger Omkostningerne. Det kan vist ogsaa være et meget stort Spørgsmaal, som jeg ogsaa troer, den ærede 5te Landsstingsmand for 1ste Kreds (Orsted) berørte, om man skulde vedblive at lade disse Bekjendtgørelser skee i Altonaer Mercur, som ikke er et meget udbredt Blad